

ГРЧКИОТ ГЕНОЦИД И МАКЕДОНСКАТА МАСАДА

ГЛАС НА ЈАВНОСТА

Писма

Прифаќањето на било какво име освен (Република) Македонија за надворешна употреба е еднакво на колективна еутаназија, лесна и безболна смрт. Со закон е забранета еутаназија врз пациент. Но, меѓународната заедница институционално применува колективна еутаназија за Македонците - толку за грчката и за светската кооперативност и подготвеност за решавање на проблемот.

Дали дозволата за домашна употреба на нашето име се сервира како добра волја и компромис или како стандард и преседан? Благодариме за грчката великодушност. Зошто има потреба да им кажувам на членовите на семејството, на роднините, пријателите и познаниците дека сум Македонец? Па, ако им тврдам дека сум Македонец ќе завршам во "Бардовци". Дома никој не ме прашува што сум, туку тоа го прават надвор. Како народ, ние го имаме задржано во својата потсвест националниот личен идентитет и чувството на припадност но, за жал, не и за колективната припадност. Тоа е резултат на вековната асимилација, на етничките чистења од разни окупатори, кои ја газеле Македонија.

На 2 август 338 г. пред Христа македонскиот крал Филип Втори, заедно со својот син Александар Македонски, ја поразил обединетата грчка армија токму кај реката Херонеја. Античките грчки и римски историчари, како и современите, ја сметаат оваа битка за победа на Македонците. По оваа битка Грците се ослободиле од странска окупација дури кон средината на XIX век и тоа со помош на Европа, односно Англија.

Нешто и за нашите преговарачи и за нивните шефови - крајно време е да престанат да се однесуваат како лилипутанци пред медијаторот Гуливер. Тие го игнорираат елементот на нашата легитимност. Не смеаме да дозволиме ваков понижувачки и геноциден третман.

Во овој спор за нашето име Грција се однесува како класичен силеџија, така таа замислува да ја води иницијативата во преговорите.

Грчката лавина беше предизвикана во времето на СДСМ со потпишувањето на привремената спогодба. Пораката до Грција е дека веќе нема да ги трпиме нејзините изживувања врз нас. Постојано се спомнува некаков семакедонски консензус за тоа дека конечно ќе се спротивставиме на грчката духовна агресија и како таа агресија да не се претвори во геноцид.

Сите Арапи и муслимани не се толку фашизоидно настрояни кон Евреите колку што се Грците кон нас. Арапите одат до таму да го избришат Израел од картата на Блискиот Исток, а не ги загрозуваат раселените Евреи во светов. Но, светот не застана зад Арапите и муслиманите туку зад Евреите, за жал, тоа не е случај со нас.

Барањето на Грција, поддржано од медијаторот, директно и индиректно и од НАТО и од ЕУ, да се откажеме од нашиот идентитет, пасош, Устав и др. е како да ни се бара нашиот идентитет да го замениме со жолтата Давидова ѕвезда, онаа што беше идентитет за Евреите во окупираните земји во Втората светска војна. Идентитет се докажува со ДНК, и тоа само по лична желба на поединец.

Како да не ставија пред дилема: дали сакаме побрз крај ако не влеземе во НАТО и во ЕУ или ќе избереме брз влез во Алијансата без името. Така тивко ќе не снеса за педесеттина

години. Не треба човек да е научник па да процени каде е рационалниот излез од корсокакот.

Со привремената спогодба, со која доброволно се откажавме од нашето име, од нацијата, историјата и географијата, тие го зацврстуваа својот легитимитет за нивните барања, бидејќи нашата подготвеност привремено да се откажеме од името како да им испрати порака дека следува дефинитивно и трајно откажување од самите себе.

Предлагам Собранието на Република Македонија да побара од највисоките претставници на САД да донесат резолуција со која ќе се осуди грчкиот и бугарскиот геноцид и етничкото чистење на Македонците, како што беше донесена резолуција со која се осудуваше ерменскиот геноцид направен од Турците во 1915 г. Нашиот геноцид е документиран со меѓудржавен договор меѓу Грција (како иницијатор, поддржан од Англија, Франција) Бугарија и Турција, за разлика од ерменскиот кој не е евидентиран со документ.

Ние Македонците сме биолошка антрополошка загатка. Луѓето, како и животните, се многу похрабри во групи, толпа (глутница) отколку кога се сами. А ние немаме афинитет за здружување. Нашето здружување со поранешна Југославија беше постигнато со терор, наречен Голи оток (или гол живот). Дали тоа е последица од вековното ропство кога не смеело да се состанат повеќе од тројца Македонци? Индивидуално манифестираме херојска храброст, но во група сме со наведнати глави за да не биде забележано нашето присуство. Случајот е обратен со сите наши соседи кои ги поврзуваат "оските на злото" насочени против Македонија.

Во нормални земји граѓаните да нагаѓаат што прави или што направил нивниот политички врв, таму се почитува слободата на говорот и преку него населението се информира за сè. И кај нас сите овие години имаме "слобода на говорот", па затоа не сме информирани за ништо што не интересира.

Нашата политика во периодот на транзицијата направи Македонија да биде отсутна на Балканот. Основна задача е да се заштити и да се бранат државата, Уставот и идентитетот. Дали историјата ни се повторува? Борците против фашизмот веруваа дека со влегувањето на Македонија во СФРЈ тоа е брод за спас за неа, како што сега некои веруваат дека зачленувањето во НАТО и во ЕУ е нашиот спас.

Од што се плашат Грците?

Па, нашиот крал Филип Втори и неговиот син Александар Македонски се мртви.

Чудно е колку сакаме да живееме во обединета Европа а колку не сакаме да живееме во обединета Македонија.

Ние не можеме да го смениме курсот во преговорите доколку прво не го смениме капетанот.

По преговорите, кој реквиум ќе го слушаме? Моцартовиот, Брамсовиот или Вердиевиот?

Иван Тодоровски

Рубриките ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.